

FOTBAL

Din însemnările cronicarilor noştri

ÎN LUPTA CU IARNA...

Gata de plecare, cu bagajele făcute, iarna s-a întors totuşi din drum şi a mai dat o raită pe străzile şi pe stadioanele Capitalei. Aşa a făcut în ajunul cuplajului bucureştean, determinînd amînarea lui, aşa a făcut şi sîmbătă, cu 24 de ore înainte de reluarea campionatului.

De data aceasta, jocurile nu s-au mai amînat. Ne-am îndreptat însă spre Stadionul Republicii, unde erau programate meciurile Rapid—Crişul şi Progresul—Ştiinţa Timişoara, convinşi că vom găsi un teren plin de zăpadă şi de noroi, care numai chef de joc nu-ţi inspiră. Dar am avut o surpriză. Şi încă una dintre cele mai plăcute: Pe terenul de joc nu era nici pic de zăpadă. Nici n-ai fi zis că iarna trecuse pe-aici numai cu puţine ore înainte. Iar în foile de arbitraj, la rubrica „starea terenului", conducătorii partidelor au scris cuvîntul „excepţional".

Consemnăm cu satisfacţie acest lucru şi sperăm ca asemenea exemple, de bună gospodărire, să devină obişnuite în activitatea I.E.B.S.-ului.

J. B.

CHEIA SUCCESULUI

În două săptămîni, de la 1 la 15 martie, Steaua a susţinut două meciuri (cu Dinamo Piteşti şi cu Steagul roşu) din care a scos maximum de puncte posibile: 4. Cu acestea formaţia militară a săltat multe locuri în clasament, făcîndu-şi loc în plutonul din faţă.

Are Steaua şanse să rămînă aici sau — de ce nu? — să mai... urce? Sînt suficient de edificatoare aceste două victorii obţinute la limită (1-0)? Se pare că da. Vom argumenta numai cu fapte culese de la jocul cu Steagul roşu, la care am fost martori. Încercînd mai întîi o apreciere de ansamblu, trebuie să spunem că formaţia antrenată de *Gh. Ola* şi *V. Dumitrescu* a folosit o aplicare mai elastică a sistemului cu 4 fundaşi, echipa trecînd pe parcurs de la varianta 4-2-4 la 4-3-3. Aceasta în scopul unei mai bune acoperiri a mijlocului terenului, unde Constantin nu s-a simţit în largul său. Fireşte, 4-2-4 sau 4-3-3 nu sînt nişte formule „magice"; doar le numeşti şi ...„Sesam s-a şi deschis". Secretul nu mai e de mult un... secret, el constă în *mişcarea jucătorilor în spaţiul de joc* (cu şi fără minge), în *sincronizarea* acţiunilor, exersate, asiduu, în timpul antrenamentelor. La acest „capitol" (mişcarea în teren mai judicioasă şi cu o dinamică mai accentuată) au cîştigat oaspeţii. (Este drept, poarta apărată de Haidu nu s-a „deschis" decît o singură dată, dar, aşa cum am spus şi în cronică, ocaziile clare de gol create de jucătorii Stelei puteau ridica scorul). În situaţiile de APĂRARE, fotbaliştii bucureşteni s-au găsit mereu pe poziţii, s-au ajutat între ei, orientîndu-se rapid după direcţia în care se desfăşura atacul advers. În acţiunile de ATAC s-a simţit, însă, mai pregnant diferenţa de care vorbeam. Într-adevăr, o dată aflaţi în posesia balonului, jucătorii militari i-au dat drumul pe ruta cea mai scurtă şi cea mai indicată: în general, pe aripi, întrucît adversarul îşi luase precauţiile necesare la mijlocul terenului, prin retragerea lui Năftănăilă între Seredai şi Ciripoi. O dată ajunşi în apropierea careului mare se încercau străpungeri printr-o varietate de procedee; s-a văzut totuşi o predilecţie pentru folosirea „un-doi"-urilor, armă de efect cu care apărarea gazdelor a fost deseori dizlocată. Desigur, nu totul a reuşit: multe acţiuni s-au ratat, fie că s-a greşit pasa decisivă *(Pavlovici, Voinea)*, fie că *Creiniceanu* a vrut să „spargă", prea des, prin acţiuni purtate de unul singur.

Steagul roşu a debutat nesatisfăcător în acest nou sezon aflîndu-se, acum, la a treia înfrîngere suferită pe teren propriu de la începerea campionatului. APĂRAREA a acţionat cu oarecare lipsă de siguranţă, găsindu-se mereu descoperită la contraatacurile adverse, iar ATACUL a greşit, capital, încetinind ritmul în finalizare. În tot cursul meciului am notat o singură infiltrare în dispozitivul advers (Năftănăilă, min. 41), pentru că înaintaşii n-au practicat acel joc în mişcare, de „sprijin", care să faciliteze străpungerile.

G. NICOLAESCU

O ÎNDATORIRE DE CINSTE

Printre avantajele pe care le are o echipă de fotbal atunci cînd joacă „acasă", publicul constituie „punctul forte". El dă aripi formaţiei, el îi întreţine moralul în momentele dificile şi tot el este acela care prin aplauze dă o răsplată binemeritată străduinţelor jucătorilor.

Ca şi „galeria" giuleşteană, cea din Cluj este vestită tocmai pentru considerentele de care vorbeam. Victoria de duminică a Ştiinţei constituie şi un succes al înflăcăratului public clujean. Contribuţia suporterilor în meciul cu Dinamo Piteşti a fost majoră. Cei 15 000 de spectatori, care au înfruntat îndărătnicia acestei ierni, au venit la stadion cu pancarte pe care era scris „Hai Ştiinţa!", cu goarne, cu clopoţei etc. Cu „recuzita" amintită galeria clujeană şi-a mărit „sonorul", a subliniat fazele frumoase realizate de echipa gazdă. Aceste lucruri au plăcut tuturor, inclusiv oaspeţilor. Dar... Eternul „dar" îşi face — din păcate — loc şi în scurta noastră notă de astăzi. Este păcat că eforturile imensei majorităţi a publicului au fost umbrite de atitudinea unor spectatori certaţi cu disciplina. Astfel, în timpul jocului s-au făcut auzite unele „voci" care îi invitau pe jucătorii localnici să joace dur. Şi, spre regretul nostru, au fost fotbalişti clujeni care s-au lăsat incitaţi, lovindu-şi adversarii. În felul acesta spectatorii amintiţi şi-au adus „contribuţia" la comiterea unor durităţi, au creat un climat puţin propice desfăşurării în bune condiţiuni a unei partide de fotbal. Miile de iubitori ai fotbalului, care au luat loc duminică în tribunele stadionului şi care şi-au încurajat corect şi sportiv echipa, pot fi supăraţi pe drept cuvînt pe cei care au făcut notă distonantă, lăsînd să planeze o falsă impresie asupra ospitalităţii şi educaţiei sportive a publicului local. Şi este în putinţa lor să curme astfel de manifestări. Dezaprobîndu-i prompt pe cei care nu ştiu să se comporte la o întîlnire sportivă, cerîndu-le să-şi vadă de treabă sau să părăsească stadionul, spectatorii corecţi îi vor pune astfel în imposibilitate de a mai perturba buna desfăşurare a întrecerilor. În acest fel Clujul îşi va menţine şi pe mai departe faima de a avea un public entuziast, corect şi competent.

H. NAUM

INTERVENŢIE EFICIENTĂ

În pauza meciului Rapid—Crişul, în cabina arbitrului au fost chemaţi antrenorii celor două formaţii. A avut loc o discuţie scurtă. Antrenorul Bazil Marian, observator federal la acest meci era pe drept nemulţumit. Evoluţia unor jucători şi disciplina pe teren lăsase de dorit în prima repriză. Majoritatea atacurilor lui Sacaci II s-au soldat cu faulturi, unele chiar grosolane, Dumitriu II fiind unul care a simţit (cîteva minute pe tuşă) „fermitatea" cu care fundaşul orădean a vrut să-l deposedeze de balon. În aceeaşi manieră au jucat Motroc şi Donciu. În plus, aceşti jucători şi-au permis în unele ocazii să vocifereze, să se considere nedreptăţiţi (bieţii de ei!) pentru faptul că arbitrul M. Vasiliu penaliza cu promptitudine jocul lor obstrucţionist.

— *Vă rog să atrageţi atenţia jucătorilor dv. asupra felului cum înţeleg să-şi dispute întîietatea...*, a încheiat Bazil Marian discuţiile cu cei doi antrenori.

Rezultatul? În repriza a doua, deşi partida a căpătat un caracter mai dinamic, cei 22 de fotbalişti şi-au disputat şansele bărbăteşte, dar în limitele sportivităţii. Se poate spune deci că intervenţia observatorului federal a fost eficientă.

C. M.

REALIZATORI?

În cea de-a doua repriză a partidei C.S.M.S. — Siderurgistul, s-au petrecut două faze care merită a fi comentate. La un moment dat (scorul era 0—0) C. Matei a avut o mare posibilitate de a înscrie. El scăpase de sub supravegherea apărării ieşene şi se îndrepta spre poarta adversă. Cum faza se petrecea pe mijlocul terenului, C. Matei avea în faţă tot spaţiul porţii. Uluit el însuşi de marile posibilităţi pe care le avea în faţă, s-a grăbit şi a şutat drept în portarul Faur.

În aceeaşi repriză, Danileţ a ratat de la... 3 m o situaţie unică. Singur în faţa porţii, Danileţ a şutat EXTREM DE PUTERNIC PESTE POARTĂ. După meci, colegii săi de echipă făceau prinsoare că pus în aceleaşi condiţii, Danileţ nu ar mai putea „realiza" acelaşi lucru.

Ambele faze amintite ne prilejuiesc însă constatarea că unora dintre jucătorii noştri din prima categorie le lipseşte maturitatea necesară fructificării unor situaţii ivite pe neaşteptate. Şi, cum astfel de situaţii se întîmplă de multe ori în timpul desfăşurării jocului...

Aşa cum arătam şi în cronica noastră din ziarul de ieri, formaţia gălăţeană s-a prezentat în acest meci schimbată în bine faţă de evoluţiile sale din toamnă. Dar, pentru toţi specialiştii prezenţi pe teren, era destul de clar că Siderurgistul nu poate obţine decît cel mult un scor... alb. Şi aceasta pentru că era evident că formaţiei amintite îi lipseşte la ora actuală „forţa de şoc" în fazele decisive din faţa porţii adversarilor. Nici unul dintre jucătorii săi de atac nu este ceea ce denumim de obicei realizator.

V. P.

CVARTETUL DEZINVOLT

Duminică seara, la Constanţa, după joc, în cabina arbitrului grec Canelopoulos au intrat cîţiva corespondenţi locali. Pentru 2—3 vorbe. Printre altele, inevitabilul: *„Ce jucători v-au plăcut mai mult?"* Răspunsul arbitrului a fost prompt: *„Ekso deksia tu Dinamo"*. Iar corespondenţii au operat imediat traducerea în carnetele lor, scriind: *„Extremul dreapta de la Dinamo"*.

Are oare dreptate Ianis Canelopoulos?

Cred că nu. Pentru simplul fapt că un arbitru vede bine doar *ce face* un jucător, dar nu poate şti *ce anume nu face* jucătorul în cauză. Fără îndoială că la Constanţa, Pîrcălab a participat la iureşul dinamovist din primul sfert de oră şi şi-a pus în valoare excelentul 11,2 pe „sută" în contraatacurile de după pauză. Dar în rest n-a făcut mai nimic. S-a ferit — superior — de Gref, ca un ginere în preajma unui coşar, a încercat unele intercepţii formale (*„să n-aibă ce spune nea Traian Ionescu"*) şi a venit foarte rar în apărare (*„las'că se descurcă ei, băieţii"*).

Băieţii s-au descurcat, e adevărat, dar asta mai mult pentru că Zamfir e debutant, pentru că Tufan e şi el foarte tînăr.

Asta i-a permis şi lui Frăţilă să joace cu o oarecare doză de plictiseală.

Asta i-a permis lui Petru Emil şi lui Popescu să reducă mult curentul, după ce operaseră cîteva minute ca o linie de mijloc de mare clasă.

În vestiarul dinamovist, după victorie, printre valize, lămîi şi tranzistori, am distins clar două categorii de jucători: cei care luptaseră fără să se menajeze un singur moment (Popa, fraţii Nunweiller, Ştefan, Ene, Haidu) şi cvartetul „dezinvolt" condus de Ion Pîrcălab.

În momentul de faţă, principalul obiectiv al echipei campioane este, aş spune, integrarea tuturor la tonalitatea unei voinţe unice.

I. CHIRILĂ

DUMITRAŞCU, GHIŢĂ ŞI ALŢII

Sînt tineri fotbalişti, unii dintre ei încă aflaţi la vîrsta junioratului, care duminică, cu ocazia jocului de la Ploieşti dintre Petrolul şi U.T.A., au primit „botezul" categoriei A. Sînt patru tineri: Dumitraşcu, Ghiţă, Tr. Popescu, Steiner, cărora „ochiul" antrenorilor Oană şi Braun le-a întrevăzut calităţile şi posibilităţile, promovîndu-i în echipele lor.

Debutul a fost, în general, încununat de succes. Dumitraşcu, la mijlocul terenului, s-a înţeles bine cu A. Munteanu, tinereţea unuia completînd armonios experienţa celuilalt. Ghiţă, pe extremă, a avut unele acţiuni frumoase şi a conlucrat destul de bine cu Badea. Înlocuitorul său din repriza a doua, Tr. Popescu, junior, ni s-a părut mai „bătăios", mai sigur pe el în intervenţii. Ar trebui să ştie însă că un portar, în conformitate cu ultimele interpretări ale regulamentului de joc, nu poate fi atacat decît dacă se află cel puţin cu un picior pe pămînt. Or, duminică, el l-a atacat la un moment dat pe Coman atunci cînd acesta era în zbor spre balon. Steiner, despre care auzisem multe lucruri frumoase în meciurile de verificare disputate pînă acum de U.T.A., nu s-a putut elibera de tracul simţit la primul său meci în categoria A. „Valoarea lui, ne-a spus antrenorul C. Braun, este cu totul alta, mult mai mare. E firesc să ai trac la 18 ani. Noi îl vom folosi şi mai departe". *Într-adevăr, un punct de vedere realist, care ţine seama de posibilităţile viitoare ale acestui junior.*

Şi un alt jucător, tot tînăr, tot de la U.T.A., ne-a impresionat în meciul de duminică. Este vorba de Bacoş, un fundaş central cu alură impresionantă şi care s-a descurcat foarte bine în faţa fraţilor Dridea, a lui Badea sau A. Munteanu.

Din nefericire, toţi aceşti tineri au primit cu ocazia acestui joc o „lecţie" pe care ar trebui s-o uite cît mai repede; în focul luptei sportive, cîţiva dintre fotbaliştii cu mai vechi state de serviciu atît la Petrolul cît şi la U.T.A., au dat frîu liber nervilor. Este vorba, în primul rînd, de Pahonţu, care l-a bruscat pe Bacoş, de Florea care l-a „contrat" pe Tomeş, după cum Chivu îl „căuta" la un moment dat pe Tr. Popescu.

Ceea ce înseamnă că antrenorii Oană şi Braun trebuie să-şi îndrepte atenţia cu şi mai multă tărie spre educaţia sportivilor şi în special asupra tinerilor, care trebuie feriţi de exemplele negative ale unor „bătrîni" din echipă.

M. TUDORAN

„FOTBAL PE GLOB"-1963

Ca şi în anii trecuţi, ediţia 1963 a *„Fotbalului pe glob"* oferă — cu întîrziere din cauza Direcţiei difuzării filmelor — o palpitantă trecere în revistă a unora dintre cele mai interesante partide de fotbal disputate anul trecut.

Instalat comod în fotoliul cinematografului, amatorul de fotbal este „purtat" pe cele mai multe din marile stadioane ale Europei. El asistă încă o dată la ceea ce gazetarii, cu darul lor de hiperbolizare a evenimentelor, au denumit „meciul secolului": partida Anglia — Restul lumii, prilej cu care admiră din nou jocul plin de măiestrie al multor fotbalişti şi în special al celui mai bun portar al anului trecut — Iaşin.

Obiectivul aparatului de filmat se apleacă apoi spre de loc triumfalul turneu european întreprins anul trecut de campioana lumii — Brazilia. Iată-i mai întîi pe brazilieni învinşi la Lisabona de Portugalia şi la Rotterdam de Olanda şi, în sfîrşit, încheind victorioşi meciul disputat la Hamburg cu R. F. Germană. În cîteva secvenţe, Pele face dovada talentului său.

Asistăm în continuare la alte evenimente fotbalistice ale lui 1963: finala „Cupei cupelor" (Tottenham — Atletico Madrid 5—1), a „Cupei campionilor europeni" (Milan — Benfica Lisabona 2—1) etc.

Iată-ne apoi la Milano, pe stadionul San Siro, prezenţi la risipirea, de către U.R.S.S., a speranţelor celor 100 000 de „tifosi" italieni privind calificarea squadrei azzura în sferturile de finală ale „Cupei Europei" şi, în sfîrşit, la Budapesta pe Nepstadion, la cel de al 107-lea meci Ungaria — Austria (2—1).

Pelicula Studioului Sahia este însă sgîrcită cu meciurile echipelor noastre: doar finala „Cupei R.P.R." — 1963 dintre Petrolul (O tempora!) — Siderurgistul Galaţi (6—1) şi jocul Romînia — Danemarca (2—1) de la Torino.

Amintind aci de eforturile depuse de regizorul *E. Szekler* ca şi de comentariul documentat şi alert al cronicarului de fotbal *Gh. Nicolaescu*, nu putem încheia aceste rînduri fără a menţiona slaba popularizare a acestui film interesant, ca şi condiţiile de proiecţie defectuoase asigurate săptămîna trecută de cinematograful Victoria din Capitală, unde acest scurt metraj a fost prezentat trunchiat.

M. T.

Meciuri amicale

C.S.M. SIBIU — UNIREA RM. VÎLCEA 4—0 (2—0)

SIBIU **(prin telefon). — Ultima verificare a echipei sibiene s-a soldat** cu o victorie categorică a fotbaliştilor de la C.S.M. Punctele au fost înscrise de **Văcaru** (2) şi **Nunu** (2). S-au remarcat: Buzatu, Nacu, Dombrovschi (C.S.M.), Sanda, Mateescu (Unirea).

ILIE IONESCU — coresp.

DINAMO BACĂU — CHIMIA ONEŞTI 3—1 (2—0)

BACĂU **(prin telefon).** — Dinamoviştii au construit cîteva acţiuni frumoase dintre care două s-au soldat cu golurile marcate de **Eftimie** (min. 33) şi **Public** (min. 59). Cel de al treilea punct al lor se datoreşte lui **Coroban** (Chimia Oneşti) care a înscris în propria-i poartă (min. 34). Pentru Chimia a marcat **Ganea** (min. 51).

Dinamo a aliniat formaţia: **Ghiţă — Gross (Olteanu), I. Lazăr, Vătafu, Cincu, Rădulescu (Stoica), Olteanu (Paşcanu), Harşani, Grâm, Eftimie, Public.**

ILIE IANCU — coresp. reg.

PROGRESUL ALEXANDRIA — FLACĂRA MORENI 6—2 (3—0)

ALEXANDRIA **(prin telefon).** — Pregătită de antrenorul M. Popescu, echipa locală se află într-un stadiu înaintat de pregătire aşa cum o dovedeşte şi rezultatul obţinut în compania formaţiei din Moreni. Golurile au fost marcate de **Lalu** (2), **Bălan** (2), **Şoangher, Riblea** (Progresul), **Totan, Bălănescu** (Flacăra).

GH. GHEORGHIU — coresp.

TRACTORUL BRAŞOV — GAZ METAN MEDIAŞ 2—1 (2—0)

BRAŞOV **(prin telefon).** — Disputat în deschidere la partida Steagul roşu — Steaua, jocul dintre Tractorul şi Gaz Metan a fost de o valoare destul de bună. Punctele au fost realizate de **Iacob, Lazarovici** (Tractorul) şi **Zanca** (Gaz Metan).

E. BOGDAN — coresp.

FLAMURA ROŞIE ORADEA — C.S.M. CLUJ 1—1 (1—0)

ORADEA **(prin telefon).** — O utilă partidă de verificare încheiată cu un rezultat echitabil. Au înscris: **Dulgheru** (min. 7) pentru Flamura roşie şi **Nicoruţ** (min. 87) pentru C.S.M.

ION OPREA — coresp.

ALTE REZULTATE: C.F.R. Paşcani—Ceahlăul P. Neamţ 4—1 (1—1); A.S.M.D. Satu Mare — Recolta Carei 1—0 (0—0); Tractorul Corabia — Foresta Stîlpeni 9—2 (5—1).

Joc internaţional la Timişoara

TIMIŞOARA 15 **(prin telefon).** Duminică dimineaţă peste 6000 de spectatori au asistat la meciul internaţional de fotbal dintre echipele C.F.R. Timişoara—Moldova Chişinău.

Echipa sovietică a practicat un joc spectaculos, dovedind o bună pregătire fizică. Meciul a luat sfîrşit cu scorul de 4—2 (3—0) în favoarea jucătorilor din Chişinău, prin golurile marcate în ordine de: Zinkler (min. 11 şi 83), Covaci (min. 33) şi Papelişvili (min. 38) pentru echipa oaspete şi Ghergheli (min. 86) şi Lang (min. 89) pentru timişoreni.

AL. GROSS — coresp. reg.